

וארטים לפרשת שבוע

לו כד. כל הזהב העשוי למלאכה. איתא במדרש רבה בראשית טז ב. שהזהב נברא בשביל מלאכת המקדש. ודי"ז מדוייק בפסוק כל הזהב העשוי (בעולם) אינו אלא למלאכת המשכן.

לט א. ומן התכלת והארגמן וגו' כאשר ציוה ה' את משה וגו' וחשב אפודתו וגו' כאשר ציוה ה' את משה. מי שישים לבו יראה שעל כל בגד כתבה התורה בנפרד כאשר ציוה ה' את משה, בשונה מעבודות המשכן שלא נכתב כן בפרטיות על כל כלי, ומדוע? וי"ל דהנה מצינו במנחות לא יעשה אדם תבנית מנורה תבנית היכל וכו' שנאמר לא תעשון איתי וכו', הרי שאסור לעשות כמשכן וכליו. ולכן המשכן וכליו סתם לשמן קיימי ואצ"ל שהוא עושה לשמן דמאליהן ק"ל לשמו מכיוון שהדיוט אסור לעשותם ובע"כ נעשין לגבוה. אבל בגדי כהונה רשאי לעשותן להדיוט, וא"כ סתמא לאו לשמה לכן הוצרך לומר אצל כאו"א שעשה מצוייו ה' ולשמן. משך חכמה.

לט א. ויעשו את בגדי הקודש אשר לאהרן. הנה בויקהל נאמר מעשה המשכן וכליו. אח"כ הפסיק ואלה פקודי ומנה את חשבון הכסף והזהב שהתנדבו למלאכה, ואח"כ ביאר ענייני בגדי כהונה. ויש לעיין למה הפסיק הפקודים בין מעשה המשכן לבגדים? וי"ל, אומר היבין אריאל, דמנה רש"י בויקהל על הפסוק והנשיאים הביאו אומר, שהנשיאים אמרו שיביאו מה שיחסר בסוף. ולבסוף נשאר לנשיאים להביא רק אבני השוהם והמילואים. והיינו שהנשיאים לא הביאו את נבתם עד שנודע כמה הביאו בני"י, ואז ראו מה שנחסר וזה האבני שוהם והם הביאו ד"ז. ולכן נכתב הפקודים קודם הבגדים כי הוצרך לפקוד כמה הביאו, ואז כשראו שחסר להשלמת הבגדים את האבנים, את זה הנשיאים הביאו ולכן רק אחרי הפקודים נכתבו הבגדים.

לט ז. אבני זכרון לבני ישראל. הנה כאן כתוב זכרון מלא ובפרשת תצווה זכרון חסר, וביאורו: אומר רבי חיים קניבסקי דכל זכרון חסר הוא לטובה, אבל מלא מצינו נמי לרעה כגון מנחת זכרון של סוטה שהוא מזכרת עון, וא"כ י"ל דבתצווה היה קודם מעשה העגל אז הוא חסר כי הוא לטובה, ואילו כאן שהוא אחרי חטא העגל הוא מלא כי הוא מזכיר נמי חובה.

לט ח. ויעש את החושן. וכתב בעל הטורים לעיל כח טו. אורים ותומים ביום ולא בלילה. ומנ"ל הא? וי"ל, אומר רצ"פ פרנק, שהובא בראשונים (מהר"א ועוד) שבגדי כהונה היו כלאים, והותרו רק ביום בשעת עבודה דעשה דוחה ל"ית, משא"כ בלילה דלאו זמן עבודה, נאסרו. ולפי"ז שפיר דאין אור"ת בלילה, כי א"א ללבוש בלילה בגדי כהונה וא"א לאו"ת בלא בגדים. ולפי"ז מיושב מה שכתב הספורנו כח ד. ומדייק כן בפסוקי התורה, שצריך לבשת הבגדים לשם מצווה ולא לשם נוי, כיוון שזה שעטנו והותר רק לצורך מצווה, אבל לא לצורך מצווה יאסר כמו שמצאנו ביבום שנאסר היום כי לא מכווין לשם מצווה.

לט כה. ויעשו פעמוני זהב טהור ויתנו את הפעמונים בתוך הרימונים על שולי המעיל בתוך הרימונים. היכן היו הפעמונים? הנה כאן התרגום אונקלוס אומר שהיו בתוך הרימון, ואילו בפרשת תצווה פרק כח פסוק לג אומר התרגום שהפעמונים היו בין הרימונים. ועו"ק דבתרגום יונתן בן עוזיאל ג"כ יש סתירה בין הפרשיות, דבפרשת תצווה כתב רבי יונתן שהיו 71 פעמונים, ואילו בפרשתנו כותב רבי יונתן שהיו 72 פעמונים? וי"ל, אומר היבד קודש, דהציווי של פרשת תצווה נאמר לפני חטא העגל, ושם הציווי היה לעשות פעמון בין הרימונים וא"כ היו 71 כי היו 72 רימונים ובין כל אחד לשני היה פעמון, זה יוצא בס"ה 71. משא"כ פרשת פקודי היה אחרי חטא העגל, א"כ לא היה אפשר לעשות את הפעמונים שהיו מזהב בחוץ כי זה היה חשבון המקטרג, שמוזכר חטא העגל ואין קטגור נעשה סגור, ולכן הוצרכו להשיג הפעמונים בתוך הרימונים והיו 72 פעמונים כמנין הרימונים.

לט ל. ויעשו את ציץ נזר הקודש וגו' ויכתבו עליו מכתב פיתוחי חתם. יש להקשות מאי ויכתבו, ויכתוב

מבעיא ליה? וי"ל, אומר האמרי אמת ע"פ המשנה ביומא ג יא ובתו"ט שם, ששם הוי"ה היו צריכים לכתוב כולו בבת אחת, כדי שלא יהיה רגע שהשם יהיה חסר, וא"כ בשביל לכתוב את שם הוי"ה על הציץ הוצרכו לכתוב ארבע אנשים בבת אחת, לכך נכתב ויכתבו.

לט לב. ותכל כל עבודת משכן אהל מועד. המקור של דין לבדו הוא מהלכה למשה מסיני, כך מבואר בסוכה ה' ע"ב: שיעורין, חציצין, מחיצין הלכה למשה מסיני. והנה המאירי בעירובין מביא בפרש"י רב האי גאון שיש לזה מקור מהמשכן. סתם ולא פירש מהיכן. רבי שמחה זיסל ברוינדא זצ"ל ר"י חברון בפרושו למאירי הנ"ל מביא חשבון יפה להבנת הענין: אורך 2 יריעות המשכן היה שמונה ועשרים אמה כל אחד, דהיינו 168 טפחים. 2 יריעות המשכן היו מחוברים בחמישים קרסי זהב. נמצא, שהיו 49 רווחים בין כל הקרסים יחד (בין 4 אצבעות יש 3 רווחים). עובי כל קרס, מבואר בברייתא דמלאכת המשכן, היה חצי טפח. נמצא כל הקרסים יחד היה עוביים 25 טפחים. אם נחשב את כל הרווחים שהיו בין כל הקרסים יחד, נחלק אותם בין כל ה-49 רווחים, נמצא 2.9 טפחים לכל רווח, וכתוב בפסוק ויהיה המשכן אחד, הרי לנו שאף כשיש רווח של עד 3 טפחים. עדיין הוא נקרא 'אחד', הרי לנו מקור לדין לבדו מהתורה.

לט לב. ותכל כל עבודת משכן אהל מועד ויעשו בני"י ככל אשר ציוה ה' את משה כן עשו. יש להקשות מהו הכפלות ויעשו וגו' כן עשו? וי"ל, ע"פ מדרש נחומא נשא ית, שבשעה שבני ישראל עשו את המשכן גם המלאכים בשמים נצטוו לעשות אותו משכן, ובעת שהוקם למטה הוקם למעלה, וזהו ויעשו בני ישראל, ובנוסף יוכן עשו מרמוז על עשיית המלאכים למעלה. רבי יהודה אבנדאן אב"ד מרוקו.

לט לה-לט. את ארון העדות ואת מזבח הנחושת. מהיכן הקב"ה היה מדבר עם משה. אומר רש"י לעיל כט מב. יש אומרים מעל מזבח הנחושת. וי"א מעל הכפורת כדכתיב ודיברתי אתך מעל הכפורת. ובמאי פליגי? י"ל, אומר המשך חכמה, דפליגי בפלוגתת רבי יוחנן בן לוי ורבי יוחנן מגילה כז. האם ביהכ"נ עושים בית מדרש או בית מדרש עושים ביהכ"נ. דלרבי"ל מקום תורה עדיף, וש"י לעשות רק ביהכ"נ לבימ"ד דמעלין בקודש. ולרבי יוחנן מקום תפילה עדיף וכו'. וא"כ למ"ד מעל מזבח הנחושת שהוא מקום עבודה אז תפילה עדיף. ולמ"ד מעל הכפורת מקום שמונה בו העדות דהיינו התורה, ס"ל דמקום תורה עדיף.

לט לו. את הכיור. ובהפטרות ויקהל מובא איך שלמה עשה את הכיור. ויעש את הים (כיור) עשר אמה משפתו ועד שפתו (קוטר). דהיינו האורך של האמצע (וקו היינו ההיקף, שהוא העיגול של כל הכיור) שלושים אמה. הדבר מנוסע על הכלל היסודי (הזכירו תוס' בב"ב בעירובין ועוד) שההיקף הוא פי שלוש מהקוטר (10 קוטר. 30 היקף). והנה אם נדייק נראה שהפסוק מעגל קצת, כי האמת היא שזה קצת יותר משלושים. ואומר הגאון שדבר זה מרומז בפסוק הנ"ל. הנה הכיור שדבר אמה אבל זה רק ביקר"י, ובכתיב כתוב וקוה שלושים אמה. ואומר ע"כ הגאון, ההפרש בין קו לקוה זה בדיוק 3,1415 כלומר העיגול כפול מהקוטר פי 3.1415. (קו בגימטריה 106, קוה בגימ' 111. כי 1,0471 = 106 : 111. וכן 10471 = 3 : 3,1415) ז"א שהפסוק השאיר לנו רמז לעניין זה.

מ ו-ז. ונתת את מזבח העולה וגו' ונתת את הכיור וגו'. סדר התיינה של הכלים הוא מבפנים לחוץ, חוץ מהכיור שנכתב לאחר המזבח, והרי הכיור היה יותר בפנים מהמזבח? וי"ל כיוון דהכיור מצוותו להיות בין אהל מועד ובין המזבח, כדכתיב בריש כי תשא: ונתת אותו בין אוה"מ ובין המזבח. ממילא הוצרך לשים קודם המזבח כדי לקיים הדין ונתת אותו בין אהל מועד לבין המזבח. ומהאי טעמא נמי הקדים את השולחן למנורה, למרות שכשיוצא מבית קדשי הקדשים היה פונה לדרום תחילה ומנורה בצפון. כי במנורה היה ג"כ דין שיהיה נכח השולחן (הגר"ח מבריסק. טעמא דקרא. ורבי דן דרבקיין)

פרשת פקודי תשפ"ב

מ יב. והקרבת את אהרן ואת בניו. איתא במדרש רבה לו ד. בשעה שאמר לו הקב"ה למשה הקרב את אהרן הרע לו למשה. אמר לו הקב"ה תורה שלי הוא ונתתיה לך שלך גדולה משלו. וצריך ביאור האם משה היה צר עין בגדלות אהרן ועוד על החלטת ה'? ועוד מה ענה לו הקב"ה תורה שלי הוא ונתתיה לך? וי"ל, אומר החת"ס, שמשה לא יכל להיות כהן, כיוון שהרג את הנפש במצרים וקיי"ל כהן שהרג את הנפש אפי' בשוגג לא ישא את כפיו, ואפי' עשה תשובה. והנה סבר משה דגדול המחטיאו יותר מההורגו ואהרן החטיא לעם ישראל בעשיית העגל, ואם משה לא יוכל להיות כהן, כ"ש אהרן, וזה הרע לו למשה שהוקשה לו ד"י. ועי' תירץ לו הקב"ה תורה שלי הוא ולך נתתיה וזה הכוונה: דאיתא במדר"י שמות מז יד טענת ישראל על העגל היתה, דכתיב לא יהיה לך אלוהים אחרים והיינו לך למשה. וזה מה שטען הקב"ה למשה שטענת אהרן היתה שהאיסור בעי"ז הוא לך, ולכן אהרן לא החטיא את ישראל וזהו מה שענה הקב"ה תורה שלי הייתה ולך נתתיה וא"כ אהרן יכול להיות כהן.

מ כ. ויקח ויתן את העדות אל הארון. לכאורה תיבת ויקח היא מיותרת ובשום דבר לא כתוב ויקח. וי"ל, אומר רבי חיים קניבסקי, שבס"ת יש דינים מיוחדים כשלושים אותו, היינו ליטול בימין, לפנות לימין, וללוותה. ולכך גם הלקיחה נחשבת לעבודה, ולכך כתב ויקח.

הלכות הקשורות לפרשה ועוד

לט מג. ויברך אותם. נביא כאן מעט מהלכות ברכות הנפוצות. אכל עוגה וענבים ובירך מעין שלוש והזכיר רק על המחיה, ושכח להזכיר על הפירות, צריך לברך שנית כל הנוסח על הפירות. ואף אם נזכר באמצע הברכה שלא הזכיר על הפירות, יסיים על המחיה ויאמר שוב על הפירות. שד"ח ברכות א כ.

בורא נפשות אינו פוטר מעין שלוש. ובמקום שברך בטעות במקום מעין שלוש בורא נפשות, אומר בשכמ"ו ומברך מעין שלוש.

הז"ל יחסו חשיבות מיוחדת לחמשת מיני דגן (דברים שברכתם מיני מזונות) שאפי' כשהם אחוזים בודדים בתבשיל דינא הוא דמברך מזונות, וכל שאר החומרים בתבשיל אפי' כשיש שם אדמה ושהכל אינו מברך על התבשיל כי אם מזונות. וכן הדין במרק ירקות שמעורב בו איטריות וכדו' או גריסים בטשולנט מברך רק מזונות על כל המרק. ואם שם את המזונות רק לציפוי או לטעם כשקדי מרק, וציפוי לשניצל, וגפילטע פיש, שעשים בהם קמח, יש בזה מחלוקת הפוסקים. ולענין על המחיה נמי דנים בה הפוסקים. (יעיין שו"ע ומשנ"ב רח ב. ועוד ביוזאת הברכה פי"ב בהרחבה).

האם יש עניין לקיים מצווה בחפצי דמצווה כגון תפילין דו' מינים דזוקא כשקנאם בממון, או שאין זה שונה מאשר אם קבלם בחינם? תשובה: איתא בזוהר בפרשתנו דאין לקחת דבר מצווה אלא בתשלום מלא. וכן כתב בהרד"ם שלא יעשה המצווה בחינם. ופסק החיי אדם סח טז שלא יעשה מצוה בחינם אלא יקנה אותה בשכר. וכן כתב בכף החיים תנדי' לט' דעל מצוה צריך לשלם את כל הכסף. ועי' בחיד"א חיי דוד פרשת חיי שרה שלקח אברהם ושילם על מערת המכפלה, ובשדי חמד מ קצח ח"ה. ועוד הרבה פוסקים שהביאו דחפצי מצווה, יש לקנותה בדמים.

המשך הלכות שבת מתוך מנחת איש לרבי אברהם ישעיה שפירא שליט"א: פרטי דינים בבורר. **קדירה שיש בה עוף מבושל ונתפוררו חלק מן החתיכות,** ורוצה להגיש לפני האורחים חתיכות שלמות דזוקא, יש להסתפק אם נחשב משום זה כשני מינים. **עור של דג מבושל,** כיון שבני אדם שמקפידים מאד שלא לאוכלו מחמת מאיסותו בעיניהם, יש שהחמירו שלא להפרידו מן הבשר אלא באופן המותר, משום שנחשב כפסולת ואע"פ שהוא מין אחד עם בשרו של הדג. **עור של עוף מבושל יש להסתפק אם נחשב כמין אחד עם העוף או כפסולת,** ונראה שהאנשים שאינם אוכלים את העור יש להם להחמיר ולהחשיבו כפסולת, אבל עור עוף צלוי הרי זה כמין אחד עם העוף.

אי"ה בשבוע הבא נמשיך להביא מהלכות שביעית המצויות.

מאמרי מוסר וסיפורים הקשורים לפרשה

כיצד בונים מקום תורה. וכיצד מגדלים ילדים לתורה. במדרש מתואר את העבודה של משה רבינו בהעמדת קרשי המשכן, משה למלך שביקש מעדו לבנות לו ארמון. על כל דבר דבר שהיה בונה היה כותב עליו שמו של מלך. היה בונה כתלים וכותב עליהן שמו של מלך. היה מקרה בקורות והיה כותב עליתהן שמו של מלך. ילימים נכנס המלך לתוך פלטיין, על כל דבר דבר שהיה מבטיח היה מנצח שמו כתוב עליו. אמר: כל הכבוד הזה עשה לי עבדי, ואני מבפנים והוא מבחוץ? קראו לו שיכנס לפני ולפנים. כך, בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה עשה לי משכן, ועל כל דבר דבר שהיה עושה היה כותב עליו כאשר צוה ה' את משה. ואמר הקדוש ברוך הוא, כל הכבוד הזה עשה לי משה ואני מבפנים והוא מבחוץ? קראו לו שיכנס לפני ולפנים. וכל הכוונות הללו, לשם שמים שלבד ולשם מלכותו יתברך, והדירו קדושה וטהרה בבנין המשכן וגרמו שיהיה לו קיום. זהו כל היסוד האמור בחז"ל (מגלה כט, א), שהיתה תרומה מיוחדת עבור אדני המשכן, מלבד התרומה הכללית שהתבקשו ישראל להביא לשאר מלאכת המשכן. וזאת, על מנת ללמדנו כי האדנים שהם יסודות המשכן, ועל גבם מושתת הכל, אמורים להיות מתרומה נפרדת, מהזך והנקי - כולה קודש לה'; מה שאנו לומדים מכל לו הוא, שקיום הבנין ועמידו, וכן כל דבר רוחני - חוסנו וזוהקו תלויים לפי רמת הטהרה וכוננת הלב שהיו בעת ייסוד הבנין, ואילו רצונות ושאיפות נטעו ביסודות הבנין בעת היוסוד! וכענין בחזקוני ובספורנו בפרשתנו. כמו"כ הגמי' מספרת על רבי חייא איך לימד את הילדים תורה והתאזורים שם מתחילים מהשלב של זריעת הכותנה וצייד הצבאים, לומר שכשהשורשים טובים ועשויים לשם התורה אזו זוכים לסייד' משמעותי. כשבונים מקום תורה ורוצים שהיה יצליח, זה רק ע"י שעממדיים את היסודות בקדושה ובטהרה, בדמעות ותפילות. ואותו הדבר כשמגדלים ילדים ורוצים שיצליחו ויתעלו בתורה ויר"ש זה רק כוונתם זאת בקדושה ובטהרה.

כע"ז כותב רבי יחזקאל סרנא דליות יחזקאל' שכן הוא גם בנוגע ללימוד התורה. יסוד ההצלחה בלימוד הוא הכוונה הטהורה ומסירות הנפש שמוכן האדם להשקיע מתחילה ועד סוף, ולא הדבר אשר קבע לדורות את הצלחתה הרוחנית של האם הישירה ואלוהיו. שכן מייסד השיבה, רבי חיים מואלווין, שקע את אביו הפינה בדמעותיו, והוא זה שנתן את החוסן לנצח לרעיין המחודש של הקמת ישיבה במסגרת המוכרת לנו כיום. היסוד מוכרח להיות איתן, מייסד מושתת על טהרת לב וכוונה זכה, להגדיל כבוד שמים וכבוד התורה. מסיבה זו התייחסו מאורי ישראל בכל הדורות, להנחת אבן הפינה כאל משמעות סמלית חשובה מאין כמוה, ובהקמת רבות מהישיבות הקדושות, התענו ראשיתו ומיסדותיה ביום, והתפללו בדמעות שליש הצלחת הבניין. בעיני רוחם הם ראו וחשו כיצד כל הצלחת הישיבה ועתידיה - תלויים ביסודות. **כשהוקמה** ישיבת חכמי לובלין הרבי מטשורטקוב דיבר במעמד הנחת אבן הפינה בחשיבות הקמת דבר רוחני שצריך שיהיה מושתת על יסודות איתנים וקדושים. **וכן במעמד** הנחת אבן הפינה בישיבת פונבז' התייחס הרב מפונבז' בבכי נסער ומזועזע. לחזו"א שנחם שם אמר: ע"ז נאמר הזורעים בדמעה יקצרו ובוודאי יצליח. **מסופר** שכאשר הגיע רבי ברוך בער ליבוביץ לביקור בארצות הברית, לניס סכספים לטובת ישיבת קמניץ, הראו לו העסקנים את היכלי התורה הקיימים שם, שהרשימו במיוחד במראם החיצוני, וציפו לטעם ממנו תגובה נלהבת. אך לתדהמתם הגיב רבי ברוך בער אין זו צורה של בית המדרש! אצלנו בתי המדרשות בנויים מאבנים רטובות מדמעות. בספר **'אמרי חיים'**, מובא שיעור רבי חיים קמיל שבתחילה דרכו של מו"ק מנובהרדוק, היה בו רצון עז להקים ישיבות. והוא היה יחד בדרא' במידת הבטחון, עליה נעמל בכל כוחותיו כל ימי חייו. הוא קנה כרטיס הגרלה, והיה סומך ובוטח שהיות וכוונתו היא להקמית תורה לשם שמים בודאי יזכה בסכום כסף גדול לצורך כך, ויוכל להקים ישיבות כאוות נפשו; אך לבסוף לא זכה בהגרלה. בצר לו, נסע לשבא מקום, להשיח את לבו ולספר על אכזבתו. הוא חשש שמא אין מידת הבטחון שלו שלימה. אולם כששמע ה'סבא מקלם' את דבריו, אמר לו משפט אחד: רצון הבורא יתברך הוא, שאת מקומות התורה יהפנו מסירות נפש. הדברים הללו את הסבא מנובהרדוק, ושינו את כל נקודת מבטו. מה ש'אז, בעמל נפש ובכוחות עילאיים, זכה להעמיד כשבעים ישיבות בכל תפוצות הגולה, בלי שום אמצעים, אלא עם כח מספרים על התנהג מאלפת ויחודית שהיה נוהג בה ראש הישיבה, בכל פעם שהיה נוסף נדבך חדש לממלכת התורה וישיבת מיר המעטירה, כידוע, שימש רבי נתן צבי כאות תורה, בכוחות נפש עצומים ומעט מאד כוחות גוף. בעודו מלומד מכאובים ויסורים נוראים, שלמעלה מכה אנוש שלאתם. בתמצית דמו וחלבו התגבר כארי, ובעשר אצבעותיו חולל מהפך אדיר, הכפיל ושלש את ישיבות מיר בארץ הקודש ללא היכר. היכל תורה גדולים המלאים באלפי לומדים, שפרוסים בכל פנותיה וזוויותיה של שכונת יבתי ישראלי' בירושלים, שקורנים מאורה של שכונת ארץ הקודש. הנהגתו של רבי נתן צבי היתה, שכל אימת שהיו יוצאים את אבן הפינה לבניין חדש מבנייני הישיבה, התעקש להיות נוכח שם בעצמו, ללחוץ על דושת היציקה,

וליצוק בעצמו את המלט במקום הראוי. כך היה בכל עשרות מקומות התורה, שנבנו עם השנים בקרית הישיבה ובערים השונות בארץ. בקיץ ובחורף, ביום ובליילה; מעולם לא יותר על כך. רבי נתן צבי ידע והבין, שכדי שיהיה לישיבה קיום - יש להטביע ביסודות את 'מסירות הנפש' עימה הכפיל, שכלל והחזיק את הישיבה; ולכן טרח והגיע בעצמו בכל פעם ליצוק את היסודות.

בשעתו אחד מראשי הישיבות קיבל בניין מפואר בנוי על תילו בשכונת רמות ואף התורם הביא קבוצת בחורים מכובדת מטובי עולם התורה להיות בסיס להקמת המקום. ראשי הישיבה הלכו להרב ש'ך להתברך, ובמקום לבד אמר תדעו לכם אל כך בונים ישיבה, ישיבה בונים לעמל ובוזע, וישיבה שבאה על מגש של כסף אין לה קיום והרעיון נגנז. **ולאחרונה נשכנו בני ברק** את ביהמ"ד הגדול של חסידות ויזניץ הרבי תיקן שכל היסודות ייבנו בקדושה ע"י פועלים ירשי' כי רק כך אפשר להצליח כשהיסודות נבנים בקדושה. וכשיש בבניין שורשים טובים, ההשפעה היא לא רק על הישיבה שתצליח אלא על כל העיר. **סיפר** משמשו בקדוש של האדמו"ר מצאנז' זצ"ל שבאחד האירועים נגש על פרו' מבר אילן הוא סיפרה לו שלאחר השואה היתה אחות בצרפת בבית יתומים שנשארו מהמלחמה. יום אחד מגיע האדמו"ר לביקור לראות איך מטפלים בילדים, ולאחר שהסתובב ובדק הכל אמר שלא מצא שם חסרון אלא דבר אחד, שותנים לילדים חלב עכו"ם! ואף שהם קטנים ובמצב שהם נמצאים מותר להם אבל הוא רוצה לשלוח להם כסף שיקנו פרה והיא חסותבב בחצר וכך היה להם חלב כשר. והאותו מספרת שהסכימו ודאם ובלבד חשבה שהנה חוזר והוא מביא למקום מספריו וודאי ישכח מהבטחתו ואף אם יזכור וישלח כסף היא לא תקנה פרה אלא בגדים לילדים. לאחר תיוקו וצורת משאית בכניסה לבנין בית היתומים ומתוכה יוצא נהג אוומר להם שיש להם חילת האדמו"ר מצאנז' וכאשר ינגשו למשאית גילו להפתעתם פרה. אמרה אותה אחות הנה האדמו"ר חכם מאתנו כי ידע שאם ישלח כסף אנחנו לא נקנה פרה לכן הוא שלח פרה. וכאשר סיפר את זה לאדמו"ר אמר לו האדמו"ר: ומה היה הסוף של הסיפור, באותו בית יתומים היה רבי מנשה קליין בעל 'המשנה הלכות' ואם הוא היה שותף מאותו חלב לא היה מצליח להגיע לגדלות בתורה כמו שהגיע אליה... כי לבנות בנין של תורה צריך שהורשים יהיו טובים מינקות... **ולהיפך** סיפרו שרבי"ב ליבוביץ קמניץ פעם כשנתקשה באיזה סברא בתוס' אמר מי יודע אם מה שאני מבין הוא מפני כשהייתי תינוק אבי משחה אותי בשמן דגים טמאים. ומי שזוכה לצמוח במקום קדוש לא יכול לעולם להגיע לידי מכשול. והיה מעשה באחד שהתלונן לפני הרב מבריסק שאחד מילדי הרב לא גילה רגשי חסד נאותים באיזה ענין. התגיש הרב יוסף פסק: שקר הדבר, הוצאת דיבה. שאלוהו: מאין התרצות, אולי אמת הדבר? אמר: לא יכול להיות שכן אבא היה מושלם בחסד בלי גבול... והיינו טבע האבא היה מושלם לחלוטין מוטבע הדבר בצאצאיו כטבע. מתוך אוקרויות אלא.

והייתם נקיים:

במדרש רבה על הפרשה: אף על פי שהיה גזבר לעצמו הוא קורא לאחרים ומחשב על ידיהם, שנאמר (שמות לח) אלה פקודי המשכן אשר פקד משה אין כתיב כאן אלא אשר פקד ע"י משה ע"י משה ביד אשתו. שנו רבותינו מי שהיה נכנס לתרום את הלשכה לא היה נכנס לא בפרגוד חפז ולא באנפליא שאם יעשיר יאמרו מתרומת הלשכה העשיר, שאדם צריך לצאת ליד הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום שנאמר (למבדר לב) והייתם נקיים מה' ומישראל, ומשה היה גזבר לעצמו על מלאכת המשכן כה' כיון שבא ליתן חשבון אמר להם כך וכך יצא למשכן. עוד נאמר שם: ולמה עשה עמכם חשבון, הקדוש ברוך הוא יתברך שמו מאמינו שנה' (מבדר ב) לאן כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, ולמה אמר להם משה בואו ונעסק במשכן ונחשב לפניכם, אלא ששמע משה ליצני ישראל מדברים מאחריו וכו' וכי"ה הרמ"א בסיומן רי"ז בהל' צדקה שטוב שבאי צדקה יתנו חשבון לציבור כדי לקיים והייתם נקיים מה' ומישראל. ואמרו בינאם לח. על בית אבטינס שהיו אחראים על מעשה הקטורת: מעולם לא יצא מתוך כלה מבושמת מבתינו וכונשנאין אשה ממקום אחר מתוך עמה שלא יתבסס שלא יאמרו ממעשה הקטורת מתבסמין לקיים מה שנאמר והייתם נקיים מה' ומישראל. **נביא כאן כמה עובדות מגדולי ישראל אין דוגמה כזה.** **רבי יוסף חיים זוננפלד** היה ממונה על קופת וחסד בירושלים, והיתה לו נכדה יתומה עניה ומרודה, ומיאל לתת לה מהקופה אפילו לא ממון מועט כדי לקנות נדוניה לפני נישואיה. היא בכתה לפניו, והוא בירך אותה שבזכות זה, תזכה לבנים תלמידי חכמים, והברכה נשאה פרי לדורות. כי גם אם יקח מהקופה של צדקה לכנדות לירה אחת בלבד, יאמרו כי נטל מאה לירות, וממילא יש בכך משום והייתם נקיים מה' ומישראל. **ידוע שאותם ישיבות** שהרב שטיינמן כיהן בהם כראש ישיבה, הוא נזהר שלא לכתוב עברון אפילו המלצה לנדיבים, כי הרי העולם חושבים שהוא מקבל משכורת מהישיבה, ואם כן יהיה נראה, שמבקש כסף עבור עצמו. והוא העיד על עצמו כמה פעמים שמעולם לא ביקש כסף לא לעצמו ולא לאחרים. ואפילו לצרכי צדקה והחזקת תורה אינו פונה בבקשה אישית אלא כתב מכתב המלצה כללי.

בספר ירושלים של מטה לרבי שבתאי זכריה מסופר מה עומד מאחורי שמו של בית הכנסת 'בית יעקב' בשכונת בית

ישראל שבירושלים. היה זה בתחילת בניין השכונה שבועות מספר לפני חג הפסח כספי התמיכה של כולל מינסק לא הגיעו ונתמכי הכולל תושבי השכונה היו שרויים במצב קשה. משום כך פנה רבי שלמה זלמן פרוש מן הממונים של הכולל לאחד מבעלי הממון בירושלים שהתגורר בשכונה וקיבל ממנו הלוואה לאחד מאתים נפוליאון לחלוקה בין נתמכי הכולל. זמן מה לאחר מכן כאשר הגיעו תרומות מחו"ל החזיר רבי שלמה זלמן פרוש מן החוב בסך מאה ועשרה נפוליאון והדבר נשכח מן המלווה. וכאשר הגיע אליו רבי שלמה זלמן בפעם השנייה כדי להחזיר את יתרת החוב דרש ממנו המלווה את מלוא הסכום. התעורר ויזכר קשה בין הצדדים על גובה החוב והם פנו אל בית הדין בירושלים, וזה פסק כי על רבי שלמה זלמן פרוש להישבע כי אמנם שילם כבר חלק מן החוב. פסק זה קשה היה עבור רבי שלמה זלמן פרוש, שהרי יהודים אינם ממהרים להישבע, ולכן ביקש ר' שלמה זלמן פרוש שהות להמליך בדעתו. ולאחר ימים מספר בא אל המלווה והודיעו כי היות ומעולם לא נשבע איך הוא רוצה להישבע גם עכשיו ולו גם שבעת אמות, לפיכך הוא מוכן לשלם את מלוא החוב. שנועד הדבר לרבי שמואל סלנט שלי של ירושלים קרא לרבי שלמה זלמן פרוש ועמד על כך כי ישבע ולא ישלם בטענה כי מרבים לרנן בירושלים על הממונים וראשי הכוללים, ואם ישלם עתה את מלוא החוב יגידו הממונים כי יש דברים בנו. נשבע הרב פרוש ונפטר מן התשלום. עברו מספר חודשים והמלווה שלמה זלמן והתנצל על הטעות. אך המלווה שגרם לרבי שלמה זלמן להישבע לא רצה להנות מהכסף, ועל כן החליט להשקיעו בדבר מצוה. ומאחר שבאותה שנה החלה בניית שכונת בית ישראל תרם את הכסף למטרת בניין בית הכנסת, ובית הכנסת נקרא בשם 'בית יעקב', אך ביקש לעשות זאת בעילום שמו. ואכן, בכותל בית הכנסת קבוע לוח שיש שבו מובא כל הסיפור הנ"ל

על רבי יהודה צדקה מסופר: בישיבת פורת יוסף קיימת ספריה עשירה מאד והיא פתוחה לביקול הרחב רק בשעות מסוימות. אולם רמ"י הישיבה הצטיידו כל אחד במפת אישי שיאפשר להם להיכנס אל הספריה בכל עת. האחד ששרב לקחת מפתח לעצמו היה רבי יהודה, אשר בכל פעם שנוקק לספר מסוים שעמד באוצר, טרח מאד להשיגו בדרך אחרת. כאשר נשאל על ידי תלמידו, מדוע אינו מצטייד במפתח? השיבו: כדי להיות נקי מחשדות. תאר לעצמך, אמר, שאי פעם יעלם ספר כלשהו מן הספריה ולא ימצאוהו, הלא יתכן שישודו בי כולשהו מן הספריה ועמדי, ובכדי להניצל מחשד כזה עדיף בעיני להישאר בלי מפתח. את הנוהג הזה, הפטיר, למדתי מאחד הגדולים בדור הקודם. היה החזיק בבעונו קופת גמ"ח, והיו הרבה אנשים נכנסים ויוצאים בבית זה, כי איש מפורסם היה. יום אחד ישבו אצלו מספר תלמידי חכמים והקטיבו לשיעור שלימד. לפתע קרה שהוצרך לצאת לרגע החוצה, אך לפני שעזב את החדר עמד ונעל במפתח את קופת הגמ"ח' שהחליה כספים רבים. כשחזר שאל מיד את היושבים: כמה חשדתוני? כלום חשדתם שאני חושד בכסן בן נתנובו? וכי אחד תלמידי חכמים מפולגים, ארויים להיחשד בכך? אלא מפני שזו דרכי כל יום לסכם בסופו את מאזן ההוצאות מול הכנסות הגמ"ח, ואח"כ אני סופר מונה את המטבעות שבקופה. והיה כי אמצא שחסרה אפילו רק מטבע אחת, מיד אעביר מול עיני את אלו האנשים שפקדו ביום זה את מעוני, ואז לעול לחלוף פי הרהורו בזק שזכרו שניה אחת אולי יזכם במעל הזה... ואף שאני דוחה מעצמי מחשבה פסולה זה, מכל מקום מאותו הרהור בזק בן שניה אחת לא ניצלתי. אי לכך העדפתי לנעול את הקופה בצאתי מן החדר, כדי שלא יאשלו אפילו בהרהור בזק שלא כראוי הואו בן שניה אחת ויחידה. כמנהג, השלים הגר"י צדקה, אזהר גם אני ואתאמץ עד קצה גבול יכולתי להיות נקי מדי ומישראל.

בספר אורח דוד על רבי דוד בהר"ן: מסופר מפי ר"ש שברדון שסיפר כן: בהיותו צעיר נכנסתי בארץ לבית הכנסת שם ישב ר' דוד בהר"ן, היה זה בין מנחה למערב ביום חול, יושבתי ללמוד וכשהציבור הכין את עצמו לתפילת מעריב קמתי גם אני ונטלתי ידיים לתפילה ושבתי למקומי. הבטתי לר"ד ראתי שהוא מתכוון למעריב אבל לא נוטל ידיים לתפילה. בשו"ע מובא שזוהו חיוב והוא לא נוטל, הרהרתי לעצמי, חלפה דקה ואני מוצא את הצדיק לידי ואומר לי: בחורלי נטלת ידיים למנחה ודעתך עליהם בשמירה לכך אני לא נוטל שוב לתפילת מעריב כאילו קורא מחשבות והייתם נקיים. **בוקר אחד** בדרכו של החפץ חיים לבית הכנסת לתפלת שחרית פגש בקבוצת תלמידים והתנצל שלרגלי סיבה מסוימת נתיאחר היום מלהתפלל בהשכמה. תמורת תלמידיו ואמרו רבינו כלום להתנצל בפנינו הוא צריך? וכלול היה עולה על דעתנו לחשוד ברבנו שהוא מתאחר מלהתפלל בהשכמה ללא שום סיבה? אמר להם אמנם ידעתי שאינכם חושדים בי אבל רצוני להורות לכם הלכה למעשה שבצאתכם בין הבריות תדעו להזיהר שלא יתמרו אנשים על מעשיכם ושלא יתחלל חי"ו על ידכם כבוד התורה ולומדיה. עוד מסופר עליו, שפעם איחר לבא לשחרית לביה"כ, ולאחר סיום התפלה עלה על הבמה והכריז ששיבת איחורו היא לא משום שנתעורר משנתו מאוחר אלא מפני שהיה שקוע בסוגיא תלמודית חמורה והלשח אישור דבריו הרצה לפני הקהל את חידושי התורה שהצליח לחדש באותה שעה.

הארות וידיעות חשובות מגדולי ישראל. וכן דברים חשובים נוספים, ערך בדרך של שו"ת

שאלה: מה הם הימים המיוחדים השבוע? **תשובה:** השבוע יש ימים מאוד מאוד מסוגלים לתפילה והתפילות בהם מאוד עושות רושם בשמים, והם ימי רביעי ואמישי, ערב ראש חודש וכן ראש חודש אדר. שבמים אלו ראוי לומר את כל התהילים והוא עת רצון אדיר שיתקבלו התפילות. ודבר זה מובא בקדמונים ובהם רבי חיים ויטאל. ויש להוסיף שכל חודש אדר הוא עת רצון, אך באדר שני נוסף עוד משוה שאין בו מזל וכל אחד יכול לפעול גם מי שמזלו תמיד רע, וזה ע"י תפילה.

שאלה: מה היא המתנה הגדולה שהקב"ה נתן לנו? **תשובה:** שהוא שומע תפילות כל פה. וכמו שכתוב בתנא דבי אליהו אמר לו הקב"ה למשה כשאני רואה בני אדם אע"פ שאין בהם תהילה ושבח של תורה ומעשים טובים, לפני שבטל שיהיו עומדים ומודין ומשבחים ומרבים תחנונים לפני אני נזקק להם וכופל להם מזונוותיהם. כמובן שצריך שיהיה מעומק הלב ולהאמין שרק הקב"ה יכול להושיע אותו.

שאלה: מה עושים מלאכי חבלה לאדם לאחר מותו? **תשובה:** מה שעשו לקדאפי לאחר שנתפס. (קדאפי היה שליט לוב ביזר רמה. במשך ארבעים שנה הוא שחץ בעשרות ומאות מליוני אנשים, הוא היה מטורף גדול ורצח מיליונים ממתנגדיו. יום אנש לפני שנים בודדות חליטו אנשים לעשות מהפכה. והשליט התחבא בבור ביוב. וכשהתגלה מקומו ע"י ההמון הנועם, הם תפסו אותו והתעללו בו באכזריות נוראה שרק ישמעאלים מסוגלים לכך עד שמת. זה מה שיעשו מלאכי חבלה לאדם לאחר מותו, ואם אדם יפנים ד"ז יהיה לו יותר קשה לעשות עבירות ולא לחזור בתשובה.

שאלה: האם לקרובים משלמים דמי שדכנות? **תשובה:** רבי חיים קניבסקי הציע לאחותי שידוך את האברך המופלג רבי מנחם בן זאמנו המסור רבי שיעהו אפטינר שליט"א ובס"ד השידוך הגיע לידי גמר, וכשברא רבי שיעהו לשלם דמי שדכנות אמר שאינו צריך לשלם כי לקרובים לא משלמים, והוא הרי עשה שידוך לכדתו. וחוף מזה שמשלם לו כל הזמן שנמצא אצלו ומסייע לו בכל העניינים במסירות מופלגת. (העניין צריך שאלת רב. הבאתי כאן רק את המעשה שהיה).

שאלה: רבינו תם בספר הישר כותב שכלל אדם יש ימי אהבה וימי שנאה. דהיינו שיש ימים שהוא קם בבוקר שמח ומרוצה יש לו מצב רוח הוא מתפלל לומר טוב ומרגיש ס"ד בכל העניינים. ויש ימים שהוא קם והוא לא יודע לשביל מה הוא קם, אין לו חשק לעשות כלום אם להתפלל לא ללמוד וגם לא לדבר עם אנשים ולפעמים זה גם בלי סיבה כלל, אך מתמודדים עם אותם ימים? **תשובה:** הסטיפלער היה אומר שאם האדם יניעם לעצמו שהימים האלו יעברו והכל יהיה בסדר הוא בוודאי יהיה רגוע יותר, כי אדם שנמצא בפנים הוא בטוח שחבר עליו עולמו ולא יצא מכך לעולם ולכן הוא מתדרדר, אך אם יידע שהוא יצא מזה וזה פשוט ימי שנאה, אז זה יכול מאוד להועיל לו.

שאלה: ביום חמישי האחרון, בשעה 5:00 לפנות בוקר, יצא צבא רוסיה, בהנחיית השניא פוטין, למה שכניה מבצע צבאי מיוחד באוקראינה. דקות לאחר מכן, החלו הפצצות בעידן ברחבי אוקראינה, הלחימה נמשכת בכל רחבי אוקראינה, כולל בבירה קייב, ובאופן מפתיע ובינווד לתחויות, הצבא האוקראיני הנחות משמעותית, מצליח בנייתים להשיב מלחמה. מה עלינו להסיק מסקנות מכל הלחימה המזוהה הזאת? **תשובה:** טוב ושוב נפנים לעצמינו שאין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים, וזאת עלינו לראות וכמה כיוונים. הנה צבא רוסיה הוא הצבא השני החזק ביותר בעולם, נראה שבניגוד למה שהיה לפני 8 שנים, שאז נכנעה אוקראינה כמעט לקרב לכיבוש חצי האי-קרים; ולמרות שהצבא שיש לאוקראינה הוא חלש, ובוודאי ביחס לצבא הרוסי האדיר, (למשל חיל האוויר הרוסי מונה 1,173 מטוסים, לעומת חיל האוויר האוקראיני המונה 318 בלבד; לרוסיה יש 772 מטוסים קרב לעומת 69 מטוסים קרב באוקראינים; בחיל האוויר הרוסי יש 544 מסוקי קרב לעומת 134 מסוקי תקיפה בשימוש חיל האוויר האוקראיני; לרוסיה מספר הטנקים הגדול בעולם, צי המטוסים הכי גדול אחרי ארה"ב והיא שלישית במספר הצוללות (64) אחרי ארצות הברית וסין. למסקבה גם מספר ראשי הנפץ הגרעיניים הגדול ביותר – יותר מ-6,200). למרות זאת נכון לשעת כתיבת השורות היום יש שני ימים שהמורל הלאומי, נשמר גבוה ואזרחים רבים מתיישים למען המדינה, בניגוד למה שהיה בטוח פוטין שהוא כל יכול והוא יכבוש את המדינה במהירות ללא קרב. דבר שכל שנוכל להסיק ממה שקורה במלחמה זו, שרואים בחוש שוב ושוב שכל העולם עומד מהצד ולא מתערב בלחימות בין מדינות, ולכן אם חלילה וחס נעמוד אנו לפני סכנה גדולה אין לנו ע"מ לסמוך כלל אלא על אבינו שבשמים. ואם נאמר שנקציצות כלכליות, אנתון רואים באירן כמה זה עובד, וכן אנו רואים איך העולם שעשה סנקציות על רוסיה אחרי שכבש את חצי האי קרים ותוך תקופה קצרה ליחסית הוא ביטל אותם.

שאלה: מה היחס של נשיא רוסיה ואוקראינה ליהודים? **תשובה:** נשיא אוקראינה הוא כידוע יהודי. אמנם לעצרו,

הוא כל כך מנותק מיהדותו עד שנשא נכרית, אך הוא מחבב את היהדות ובביקרו בארץ הוא אף הניח תפילין וביקר בכותל והוא מזכיר רבות את מוצאו היהודי ואף גאה בכך. גם פוטין, שאינו יהודי, מקיים קשר קרוב והדוק עם יהודי ארצו; רבים מיועציו ומקורביו הם יהודים; את רבים מהם סקו הוא בוחר לעשות דווקא עם אוליגרכים יהודים; והוא גם לוחם אמיץ כנגד האנטישמיות ברוסיה. וכשנשא פעם נאום לפני יהודים ברוסיה אמר כך: אספר לכם סיפור קטן, שארע בסנט פטרסבורג לפני בערך 50 שנה. ילד לא-יהודי צעיר, גדל במשפחת ענייה מאוד. בחנוכה ההם, רוב האנשים חיו בידרות משתופות, שהיו מחולקות לחדרים, ובכל חדר התגוררה משפחה אחרת, ורק המטבח וחדרי הנוחיות היו משותפים. לילד בו עוסק סיפורינו, היו הורים עניים שבקושי היו בבית כי הם ניסו להתפרנס. התמזל מזלו, והמשפחה השכנה שגרה בחדר אחר באותה הדירה שמה לב שהוא נשאר לב הזמן לבד, והחלה להזמין אותו אליהם. אבי המשפחה היה מורה שעור לו שיעוריו הבית והם היו הייבביסטי' שלו. הוא היה ילד קטן. המשפחה היהודיה הזמינה אותו גם לסעודות בלילות השבת. הילד הזה עוד זוכר איך הם נהגו לקחת ספר ישן ולקרוא ממנו בקול לאחר הסעודה. הוא מאוד התרשם מאותם אנשים, שגם אף פעם לא רבו האחד עם השני. נראה היה שיש כבוד בין הבעל ובין הבעלה, משפחה יפה שהיא מודל לחיקוי. שנים רבות לאחר מכן, אותו הילד גדל והפך לסגן ראש העיר סנט פטרבורג. באחד הימים, לפני כ-19 שנה, נוצרה בעיה סביב פתיחת בית ספר יהודי בעיר. לסגן ראש העיר, נודע כי הנהלת העיר לא מאשרת לפתוח את בית הספר היהודי. הוא ניגש לסגן שר החינוך ושאל אותו באיזו זכות הוא מונע את פתיחת בית הספר היהודי. סגן שר החינוך השיב: 'כי אני יהודי' הוא לא רצה שיגידו כי בשל היותו יהודי הוא אישר את פתיחת בית הספר. 'חשבתי שיהיה טוב יותר להשאיר את הסטוטוס קוו, אין בית ספר יהודי וכך נשאר את המצב, זה היה טוב יותר לכל'. הנהר, שכבר היה סגן ראש העיר, סנט פטרבורג, לקח את הניירות וחתם על המסמכים בעצמו. למרות שאף אחד לא אישר לו לחתום, כי למעשה לא היה זה בתחום אחריותו הוא בכל זאת חתם על המסמכים. כך נפתח בית הספר היהודי הראשון בסנט פטרבורג. הילד הזה הוא אני, ולדימיר פוטין. בהמשך הוא חוקק חוק שיאסור את הכחשת השואה. בנוסף, הוא מסייע רבות ליהודי רוסה במאמצים כנגד האנטישמיות. למעשה, אני עוד נשיא ארץ העולם שיצא בצורה כל כך ציונית כנגד האנטישמיות כמו פוטין. היתה לו גם מורה יהודי שגרל בתל אביב שהוא מאוד העריך אותה ואף קנה לה דירה מכספו וביקר אותה כשהיה בארץ.

שאלה: האם ראוי למנוע מהילדים ממתקים בשביל בריאותם למרות שיש לחוש שמא זה יעשה להם חסכים? **תשובה:** שמעתי מאחד שעובד בהוראה עם ילדים קטנים, שהוא רואה היטב את כל הילדים שמקבלים אוכל בריא מהבית, והם לעולם לא גורמים את האוכל ותמיד הם סוחבים שאריות של לחם עם שוקולד מחבריהם, וכשילדים אחרים מביאים איזה סוכריה הם הראשונים להתנפל, וכשמחלקים סוכריה הם מבקשים עוד ועוד. ואז, מספר אותו אחד, אני נתתי לילדים שלי יד חופשית בעייני מתקים, עד שהילדים שלי התחילו להרבות בביקורים אצל רופא השיניים, שאז התחלתי להילחץ. מצד אחד אני גנד לסגור את הילדים בעינין זה, ומצד שני אני רוצה בריאות עשיתי מבצע בבית וזה הצליח מעל ומעבר כבר כמה שנים. וזה המבצע: קראתי לילדים ואמרתי שממתקים הם מאוד עשירים אך מוזיקה לבריאות, אבל כיוון שהם גורמים לעונג, והיום הקודש בשבוע הוא שבת כל מהיום נשמר ממתקים רק לשבת, ואני מאמין שאין נזק בממתקים הנאכלים לכבוד שבת. ואכן מאז תחילת המבצע שמשך כבר כמה שנים אני אצלנו באמצע השבוע שום ממתק, לא שתייה ממותקת ולא כלום, רק פירות ירקות ומים. אבל מגד יש לנו ארון ממתקים לכבוד שבת שלתוכו מכניסים את הממתקים מכל השבוע מהגן ומהחידר, ולשבת אנחנו קונים את הממתקים הכי מיוחדים הכי אהובים ולכאורה גם הכי מוזיקים, ולפני הצליפה אני אומר לילדים הנה הגיעה הארוחה הגדולה שלנו שזו השבת, ולכבודה הם בוחרים ארוחה חטיפי שהכי פחות מוזיק. ולמחרת, מסיום הסעודה בשבת בבוקר, אני מרשה להם כמות מוכבדת שבת מוצ"ש. אבל לפני שהם אוכלים הם אומרים לכבוד שבת רוחנית לשבת קודש שזה זמן של עונג וגם מתרגלים להתאפק.

שאלה: איזה נזק בריאותי עלול להגרם על ידי ריבוי צריכת האלכוהול? **תשובה:** צריכה רבה של אלכוהול ואפילו לזמן קצר, יכולה להעלות הצטברות של שומנים ושל חלבונים המביאים למצב של כבד שומני שעלול להביא בסופו של דבר להתפתחות של מחלת כבד אלכוהולית המאופיינת בשלוש צורות נזק פתורות: כבד שומני, דלקת כבד ושחמת הכבד. דברים רעים נוספים שהאלכוהול גורם הוא עליה בלחץ הדם, עליה בסיכון לאוטם שריר הלב, עלול להביא לעליה בסרטן.

שאלה: מה המצווה שעושה אשה שמגישה אוכל לבעלה וילדיה? **תשובה:** רבי אבנגדור מילר היה אומר שכשאשה מגישה אוכל לבעלה או לילדיה, תאמר, ריבוננו של עולם

יהא זה בעיניך כאילו הקרבתי מנחות בבית המקדש. בפעם הראשונה היא מרגישה תצחק, אבל זה אמיתי, אנתו בגשמוית שלנו לא מרגישים זאת. כשתגיד זאת פעם שנייה היא תצחק פחות, בפעם שלישית היא לא תצחק, ובפעם הרביעית, היא כבר תרגיש שזה באמת כך.

שאלה: לפעמים בן זוג רוצה איזה משוה והוא לא מעשי, למשל הבעל רוצה לנסוע להתאווור עם חברים ליום יומיים והאישה לא מסוגלת שזה יהיה, או למשל האישה רוצה לקנות משוה מסויים שהבעל לא מסוגל לרכוש לה את זה מבחינה כספית. איך מפציע את המטחיר, התסכול, הצער, האכזבה והבושה. שכן הזוג סופג? **תשובה:** לא תמיד אפשר למלא את כל הצרכים. אך תמיד, ממש תמיד, ניתן לכבד אותם. וחובה לפנות באיזה דרך. למשל לומר רצה לנסוע עם החברים וייתר בגלל חוסר הסכמה, איך כדאי לפנות אותם באיזו ארוחה שהוא מאוד אוהב. ולדבר איתו דיבורים של הבנה לקושי שלו. וכן במקרה שהיא רוצה מאוד איזה משוה שאין בלכולתו לממן, איך כדאי לפנות בדרכים אחרות כמו קניית משוה אחר יותר בזול וכדו'. העיקר להתחשב במה שעבר ולא לזלזל. אדברה – ושולם בך

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: הרעיונות שנשלחו השבוע: א. מה עושים אם נפל הפלאפון למים: דבר ראשון, לא מדליקים!! גם אם זה נראה שלא קרה לו כלום, לא מדליקים. ב. להוציא את הבטריה. כדי לייבש. אביא מספר עצות שמעמתי, אין אחריות על כלום. 0. להגיד פרק תהילים (או שניים). 1. לפרק את הפלאפון היטב היטב לחלקים חלקים, לנגב כל חלק וחלק בנפרד, ולעשות עם פן אוויר קר ומידי פעם קצת ממש אוויר חם (שלא ימיס את המעגים). ולהניח לייבוש (בשמש יותר טוב). 2. לפרק את המסך, המקשים, וכל דבר שיכול להטריב). להכניס את הפלאפון עצמו (בלי החלקים. עדיף רק את הלוח אם) לתוך גרב, לקשור, לעטוף טוב מגבת (שלא יקרר לזה משוה מהחבטות על הסיבוב) ולשים במקום כביסה 10 דק' (לא יותר!). 3. לפרק טוב טוב ולשים בקופסה סגורה עם סופח לחות של גללים, ויטמינים וכדו'. כי בפלאפון רטוב יש בעיה של קצר אם מפעילים אותו בעודו רטוב, ובעייה של חלודה (קרוזיה) במקרה שלא מייבשים כמו שצריך (בכוונה לא התייחסתי לאורז, הדעות חלוקות לגבי זה בקיצוניות). אם כבר יש חלודה אפשר לנסות להטביל אותה או ב כלשהו באלכוהול ולשפף בחוזקה ובעדינות. איך אחריות על כלום, ומי שלא בטוח שיעשה זאת רק אם כבר אין מה להפסיד בכל מקרה. (אני אישית כשקרה לי כזה דבר פירקתי לגורמים, ייבשתי חלק חלק בעדינות, עשיתי עם פן רחם (בזירות, עם עיני עלי על הלוח אם והשארתי לילה לייבוש – בתוך אורז, לצאת יד"ח – את הלוח אם, וברוך ה' עובד מצויין). **ב. עצות להורדת אבנית ממיחם או קומקום:** 1. להרתיח מים עם חומץ. להשרות כמה דקות ולשטוף, במידת הצורך לחזור על הפעולה שוב. 2. להרתיח מים עם קצת סודה לשתיה ולהשרות כמה דקות. 3. יש מסיר אבנית של סנו שמוריד אבנית ברגע בלי רתיחה. **ג. למניעת השרחת תפוחים** אנשים ובנות קלופים יש לטפסוף מעט מץ לימון על הפירות על לשימוש. **ד. עצה לשמור על טריות של ירקות העלים** יש לסגור אותם בקופסא במקרר ולהניח בתחתית ומעל נייר סופג או מגבת נייר. **אם למישהו יש עצות יעילות** וסבירות (לא הזויות) לשגור מוסט-אומיקרון...

שאלה בחושן משפט: הקונה בכרטיס אשראי של חברו וחברת האשראי זיכו את בעל הכרטיס בגלל הקניה הגדולה של החבר בסכום של 100 שקלים, למי שייך המאה שקלים הללו? **תשובה:** בסימן קפ ס"ז הביא השי"ע את דעת רש"י דבספק למי נתכונן לתת המתנה הדין הוא שיתחלקו, וכאן ברור שנתכונו בעלי החברה לתת המתנה לבעל הכרטיס ולכן הדין הוא שהכל לבעל הכרטיס. ולשיטת הרי"ף שזה וזה גורם יחולקו לכאורה כאן הדין הוא שיתחלקו. וצ"ע האם יכול הקונה לומר קים לי כהרי"ף למרות שרוב הראשונים פליגי ע"י. כיוון שכן פוסק הרמ"א. משפטי אהרן.

חידות

ח. זרת (לט ט) **ט. עבר** (לט יט) **י. רימון** (לט כו) **יא. נגר**, ציר. (לח כג).

חידות תורניות ובפרשת שבוע: **א.** מה הם 2 הפריטים שכתוב בהם 'רובע יהיה'; **ב.** בפרשה 2 משמות האצבעות. **ג.** מה הסימן לזכור סדר ברכות ההבדלה; (הגפן, בשמים, נר, הבדלה) **ד.** איש שנוגד מכלב. **ה.** מתי אומרים שמע ישראל בלי ברכות קייש? **ו.** מה הקשר בין פיוט יבר יוחאי לחפרשה? **ז.** איפה רש"י בתנ"ך מפורש את רוסיא? **ח.** איפה מוזכרים בכל תענית את פורים? **תשובות:** **א.** חושן ומיבוא הקטורת. **ב.** אמה וזרת (אמה) – במידות הכלים, זרת- בחושן זרת אורכו וזרת רחבו) **ג.** ביאר הבן איש חי: הגפן פוטים בפה (הכי למטה) בשמים באף (מעל הפה) נר רואים בעין (מעל האף) הבדלה הוא בדעת (אם אין דעת הבדלה מנין – חז"ל) ודעת (מוד) הוא מעל העיניים. **ד.** גולית (הפלישתא) כ"כ בגמ' סוטה מבי שנוגד מאמו ערפי ואביו כלב. **ה.** בקדושה בתפילת מוסף של שבת. **ו.** "נשאת ציצן נזר הקודש" "לבושי חושן תומך ואורן" (על שטיים עומדים, שמן מחתת קודש) **ז.** מלכים א' "דלוטא בלשון רוסיא". **ח.** גמ' מגילה י'.

חידה לבוגרים: אדם הלך במדבר במשך שבעה ימים, לקח אתו מלווה, והמלווה ביקש שהוא יקבל כל יום קילו זהב לבד לא יותר ולא פחות, במשך שבעה ימים. לאותו אדם היה 7 קילו זהב מחוברים, והיתה לו סכין שיכלה לחתוך רק שתי חתיכות. איך יחתוך כך פעמיים וישאר מצב שיוכל לתת כל יום רק קילו אחד. (אפשר גם עודף מהזהב שקיבל יום קודם)? **תשובה:** יחתוך אחרי הראשון ואחרי השלישי. ואז יהיה לו אחד שתיים וארבע. ביום הראשון יתן אחד,

הגיגים לאנשים שיש להם תועלת מהז

עוד אדר אחד גלידה.

מנסור עבאס מתרעם: ההחלטה למנוע ממי שאין לו כושר לדיינות להתמודד על משרת רב ראשי פוגעת בסיכויי ההצבת מועמד ערבי.

אין שמחה שכחמת הילד שלא מכריחים אותו לתת נשיקה לסבא לפני שהולכים הביתה.

כניאה שהשכן שלנו הוא רבה בחיידר. כל שנה לפני פורים הוא שם מדבקה חדשה עם השם שלהם על תיבת הדואר.

בכלי התקשורת התפרסם השבוע כי אוהדי כדורגל בתל אביב שברו 439 כיסאות באיצטדיון. מעניין שיצרו הכיסאות עוד לא נקרא לקררה במשטרה.

בסביבתו של ליברמן שורת אכזבה רבה על כך שלמרות כל מה שעשה לחרדים, שר הדתות עוקף אותו בהישגים האנטי חרדיים שלו.

סבתא שלי לא מבינה עניין. כבר כמה פעמים סיפרתי משהו לחבר שלי והוא אמר לי תיספר לסבתא, והלכתי לספר לה אבל היא לא מבינה מה שאני רוצה ממנה.

ממטבחיו של שף שרגא: אוזני האן בטעם אוזני ושתי עם פטריות.

שאלה בחושן משפט: שילמתי דמי פיקדון עבור בקבוק 2 ליטר והבקבוק נאבד לי באונס. האם אני זכאי לקבל את דמי הפיקדון בחזרה?

שמיטה לחומרא למהדרין מן המהדרין ללא חשש שביעית וגידולי שביעית באישור הוועד הארצי לענייני שמיטה שע"י וועדת השמיטה.

הציבור מתחלק לשניים. אלו ששמחים בפורים ואלו שמשתכרים.

מתארגנת קבוצה לרכישת תחפושות כיפת בנט במחיר למשתכן.

ביידן למוטיין: אם לא תפסיק את הלחימה מיד אאלץ לאיים עלך בכל הצינונית כי עוד פעם אחת או שתיים לא תהיה לי ברירה אלא להודיע לך באופן חד משמעי שאני דורש ממך בתוקף לחזור בך אבל מיד או בתוך זמן קצר ביותר שאם לא כך אני נחוש בדעתי להתחייב בפני כל העולם שלעולם אבל לעולם לא ננח ולא נשקוט ולא נרתע

היכן ניתן להשיג את העלון

בזכרונות. **באשדוד:** בית הכנסת החיד"א רובע ג' רחוב יצחק הנשיא. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד, אצל החבור הכי מובחר שיש ישי רות שליט"א. **בירושם** אצל עמוד העבודה רבי מיכאל גולדברג שליט"א. **באופקים** בית הכנסת זכרון אליהו. **בקריית גת** בביה"מ שומרי אמונים מייסד שיש. **בעוצם** בישיבת נר זרח. **בירכיים** אצל עמוד המוסר רבי יוסף המאירי שליט"א כולל נר ישראל גבעה ב. **ברעננה** אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלאה רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון 052-6903395. **בתל אביב** בבתי הכנסת בניג הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. ויוצאי תברון, ע"י האיש המסור לתורה בכל ליבו ונפשו רבי יואל פינהדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרות שלמה **בראשון לציון** אצל הנ"ל: **בצפת:** בהיכל ישיבת צפת ע"י בעל המשכים קום בעל היראוך עם שמש הידוע רבי אברהם לויסון שליט"א. **בקריית אתא:** הכנסת מאקוא רירושלים 3 ע"י הער המופלג בכל התחומים נחמיה ברוגנשטיין נ"י. וכן בבית הכנסת של הקהילה החרדית בקריית אתא רחוב כנעלסון 5. **במגז'סטור** אצל האיש הכי צדיק באנגליה רבי שמואל א. הורביץ שליט"א מחשובי וצדיקי אנגליה: +447425793110.

ברכות גדולות למפיץ המפורסם הצדיק יהודה פישמן מאור התורה מקרית ספר מזול"ט ליום שמחת ליבו. כמז"כ מזול"ט

חידות שינון הפרשה ע"פ סדר הא' ב': **א.** המילה הראשונה בפרשה: אלה. **ב.** שם שדק של מחצית השקל? **בקע** לגולגולת. **ג.** איזה פרשנות עשו על החושן? **גבלות. ד.** מאיזה שבט היה אהליאב? **דן. ה.** איך נקרא הלחם שהיה על השולחן? **לחם – הננים. ו.** איך כתוב שמשו גמר לעשות הכל? **ויכל משה.** **ז.** איזה חומר היה עליו ציווי מיוחד לקחת רק ממנו במשלה המשכן? **זהב התנופה. ח.** מה אומרים השבוע כולם ביחד? **חוק חזק ונתחזק. ט.** איך היו מסודרות האבנים בחושן? **טורים. י.** מאיזה שבט היה בצלאל? **יהודה. כ.** איפה שמו את אבני השהו? **כתפות האפוד. ל.** למה שמשו המים בכיור? **לרחצה. מ.** על איזה אוהל מדובר בפרשה? **מועד. נ.** באיזה צד שמו את המנורה? **נגבה. ס.** אחת מאבני החושן? **ספיר. ע.** מאיזה גיל הביאו מחצית השקל? **עשרים שנה. פ.** שם של אבן בחושן? **פסדה. צ.** על מה היה כתוב 'קודש לך' **ציץ. ק.** שם של ספר מפורסם שכתוב בפרשה? **קצות החושן. ר.** מה היה בשולי המעיל? **רימון ופעמון. ש.** באיזה שנה הוקם המשכן? **בשנה השנייה. ת.** שם של צבע שכתוב הרבה בפרשה? **תכלת.**

חידות פרשת שבוע: מאת המרצה המופלג רבי יאיר נוסבכר **א.** שמות של 2 פרשות; **ב.** עיגול תנועה; **ג.** תולים עליהם; **ד.** שם נרדף לציציות; **ה.** שתי מילים סותרות, צמודות; **ו.** קוראים בהם ואינם ספרים; **ז.** בר פלוגתא של הרב יעקב לורברבוים (הגאון מליסא); **ח.** מאצבעות היד; **ט.** בנו של שלח; **י.** מאכל שאוכלים בראש השנה; **יא.** 2 בעלי מלאכה בפרשה. **תשובות:** **א.** פקודי (לח כא) שמות (לט ו) **ב.** כיכר (לח כה) **ג.** וויים (לח כח) **ד.** פתילים (לט ג) **ה.** ויקח ויתן (מ כ) **ו.** חבורת (לט ד) **ז.** קצות החושן (לט טז)

שושנת יעקב צהלה ושמחה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי... תנודו שקראתם את זה במנגינה.

הרגע הזה שמישהו רוצה לספר לך משהו נורא מצחיק, הוא ממש בוכה מצחוק. ואתה – צוחק איתו בלי לדעת על מה... **המלצר:** אתה רוצה קציצת בקר אלו... האורח: לא, אני רוצה משהו שיבא חם!

הוא שאף פעם לא מתפלל מסידור, יום אחד ראיתי אותו בשחרית מסתכל, מתבונן ומתעמק הרבה זמן בסידור, כשהתקרבת גיליתי שזה מראה לתפילין בצורת סידור מתקפל...

ברכות לרב ברל לזר רבה הראשי של רוסיה לרגל מינויו לרבה הראשי גם של אוקראינה.

נפתלי בנט שלח לאוקראינה את הספר 'איך לנצח מלחמה'.

ההיגיון של בנט אומר כך: נכון שכשהדלק עולה ב- 54 אגורות כולם רצים לתדלק? אז כשהשכר יעלה ב- 54 אגורות כולם ירוצו לעבוד.

אין לרוסים סיכוי מול אזרחי אוקראינה – כולם שם מאבטחים.

פוטיין מועמד לפרס נובל לרפואה על הצלחתו להבריא את העולם מקורונה תוך 48 שעות.

אולי מישו יודע איפה ניתן להשיג חד פעמי – יבול נכרי?

מעניין מי יהיה הראשון שיתבע את פוטיין על זה שהוא הורס את כל השרים של 'אל אוקראינה טעמו בראש השנה'...

אב ובנו הגיעו לרופא. האב: "דוקטור, הבן שלי בלע מפתח!" הרופא: "מתי זה קרה?" האב: "לפני כשבועיים..." הרופא: "ורק כשכיו נזכרת לבוא?" האב: "בעיקרון יש לנו עותק של המפתח והשתמשנו בו כל הזמן הזה, אבל היום גם הוא אבד".

אף פעם לא ידעתי עד כמה מילים כואבות עד שפגע בי ספר. **שבוע שעבר רשמתי** "אני מבלים מחילה מכולם", אתמול קיבלתי הודעה בת-קול – שלום אהאמז יוסף חסאן, קבלו מעזה – כמה מטר אתה רוצה את המחילה? **מחיר הדלק** כל כך יקר שכבר עדיף לקנות קוקה קולה.

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: **צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר** מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובבית הכנסת בית אהרן** רחוב רד"ק. **ובביהמ"ד המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ'** רחוב בארצארא 9, **ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת גדול)** בספריה בקומה ראשונה (תברון) בכניסה המערבית בקולנוע. וכן בשאר המקומות ואצל המפיצים הקבועים ובראשם רבי ידידיה זר שליט"א שהוא היחיד בבני ברק שנוגד, בשנה, יום, ושעה בה הוא נולד. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמז"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עילית** (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 37: **7 בכניסה לחנות ש.מ.ח.** – שרותי משרד רחוב רשב"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל הגאון האדיר רבי שמחה שולמן שליט"א שהוא האדם הכי צדיק שיש בעולם. **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל האיש שכל השרשים שלו ויוצ"י בקדושה וטוהר רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האיש בעל לב הזהב, שכולם אוהבים אותו אהבת נפש ואומרים עליו אשרי וילדותו, הדמות של ישיבת מיר רבי אבי רירנד שליט"א. **בבית שמש** אצל מייסד קיבת התורה המפעיל האדיר המוקדם בימים אלו של נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. **וכן** בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - דבוק הנביא 7 רמה ג'. **בנתביב** בבית

ביום השני יתן שתיים ויקח אחד, בשלישי יביא את האחד, ברביעי יתן את הארבע ויקח את האחד ושתיים חזרה, בחמישי יתן את האחד, בששי יתן את השתיים ויבקש את האחד, בשביעי יתן את האחד.

חידות לילדים: **א.** למי יש ארבע רגליים והוא לא הולך? **ב.** מי זוכה שכשהוא נכנס כולם שמחים? **ג.** מי הבן אדם שהרג רבע עולם? **ד.** איזה שם הוא גם של ילד וגם של ילדה וזה קשור לעכשיו? **ה.** איזה דבר כשאומר אותו אין אותו וכשלא אומר יש אותו? **ו.** מתי אבא שלך מוריד רק את הכיפה לזמן מה? **ז.** איך יכול להיות שיש מטריה אחת שמסכה עשרה אנשים ואף אחד לא נרטב? **תשובות:** **א.** כיסא, שולחן. **ב.** חודש אדר. **ג.** קין. **ד.** שמחה. **ה.** שקט. **ו.** כשמסתפר. **ז.** כמה תשובות. או שלא יורד גשם. או כשנמצא בתוך בית. או שהאף (היינו מה שבין העיניים) לא נרטב.

חידון משמעותיות מילים לפרשת פקודי. ו' משמעותיות למילה ירך. ירך - צד. "על ירך המשכן" רש"י: כתרגומו צידא (שמות מ כד). **ירך - חלק ברגל שמעל הברך** "שימו איש חרבו על ירכו" (שמות לב כז). **ירך - בסיס.** "עד ירכה עד פרכה מקשה היא" תרגום יונתן בן עוזיאל: עד בסיס דידה(במדבר ז ח). **ירך - יעשה רך.** "אל ירך לבבכם" (דברים ג ג). **ירך - רוכב.** "יוך אותם שוק על ירך". רד"ק: שוק הוא הרגל וירך הוא הרוכב (שופטים טו ח). **ירך - פטופט, כעין רגל.** "כירה שנשמטה אחת מירכותיה מותר לטלטלה". רש"י: ירכותיה פטופטים שלה כעין רגלים (שבת קלח:).

מלקוט נגדך באזהרה החמורה והרצינית ביותר שאני עלול לנקוט נגדך באיום מוחשי.

אבי המיועדת לשדכן: הבת שלי אומרת שהיא שמה לב שהבחור לא גוזז ציפרניים וזה מאוד מפריע לה. את, שטוית - עונה השדכן - אתה יכול להרגיע אותה שעוד מעט מגיע ערב פסח והבעייה תיפתר.

לאחר לחץ אמריקני כבד, שר החוץ לפיד מצא נוסחה לגנות את פוטיין בלי להזכיר את שמו: ממשלת ישראל מגנה תחריפות את המנהיג הרוסי ששמו מתחיל באותיות פה לא סופית ובאות וו, וסופיים באותיות יוד ונון-סופית ובאמצע טית, על החלטתו לתקוף את אוקראינה.

פוטיין זועם על הגינוי הישראלי. מאיים להורות על העלאת מאה ליברמנים נוספים לישראל כעונש.

משפחת חרוקב מרמת השרון מודיעה כי החליטה להטיל סנקציות על רוסיה ולפטר את העוזרת.

מומחי קורונה מדווחים: כל ההרזים בקרבות באוקראינה היו ללא מסכה ולחלקם היו גורמי סיכון נוספים.

שאלה לכבוד הרב: האם להתפלל להצלחת הרוסים בגלל שהאוקראינים האכזריים רצחו אלפי יהודים בשואה או עדיף להתפלל להצלחת האוקראינים בגלל שהרוסים עקרו את יהדותם של רבבות מיהודי רוסיה? - תשובת הרב: מספק ראוי להתפלל להצלחת שני הצדדים.

אני לטובת פוטיין ולא לטובת נשיא אוקרינה, כי פוטיין גוי ונשיא אוקרינה גוי גמור!...

תודה רבה וברכה אדירה לכל מי שאופה מצות ובדרך למאפיה הוא קורא את העלון, יה"ר שהמצות שלו יצאו הכי איכותיות שיש. אני מעוניין השבוע להודות מאוד לאברך המפורסם בדברי חוכמתו ותורתו המתפרסמים במקומות רבים, האדם שהכי אהוב על חברי, ויש לו רק אותבים והוא כולו קודש להשם, מטרתו רק להוסיף עוד תורה ויר"ש שאירנו שזכינו בזכה אדם צדיק, ה"ה רבי יעקב ווייל שליט"א בעל העלון השבועי הנפלא, ובעל הקו המיוחד שהוא מוסר שם שיעוריים מרתקים, שיכתיבי לראות את מה שהוציא במשך השנים ואין דבר טוב מזה. יה"ר שימשיך להרבות תורה ולהגדילה בדרכו המופלאה.

לתאומים הצדיקים דב יונה ויהודה אריה הרשקוביץ ליום שמחת ליבם.

לקבלת העלון בבקס יש להתקשר לטלפון: 03-6180383.

כמו"כ העלון נמצא ביכל העלוניים בעיצוב בשם 'לבית התורני'. וכן העלון (מלבד החערות שבסופו) מופיע בקיבוץ גלילות.

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלוניים של כל ארבעת השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש רבנים. לכתוב מערכת שבת. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים. (אמור להיות מטופל בימים הקרובים להורדה). להאזנה לשיעורי המערכת של שבת: 03-6171071.

כמו"כ ניתן להשיג במיל: 456alon@gmail.com

יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ 0527633431. או בנידעים פלוס-רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלויה במסיעים! עלון בודד עולה לנו 15 אגורות.

ניתן לקבל את העלון בכתב יותר גדול במייל הנ"ל